

quod à te obtinere abstinenti-
tur, hoc bonis operibus exequatur.
Per Dñm.

Ad Primam, Antiphona.

Jesus autem cum jejunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esurii. **Psalmus.** Deus in nomine tuo, cum reliquis, ut in **Psalterio.** 18. **Capitulum.** Regi seculorum. 23.

Ad Absolutionem Capituli, Lectio brevis. **Quærite Dñm, ut in Psalterio.** 23.

Et dicitur in Dominicis & Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Ad Tertiam, Antiphona. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum supra pinnaculum templi, & dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. **Capitulum.** Fratres, Hortamur vos. 343. **R. br.** Ipse liberavit me. De laqueo venantium. Ipse. **V.** Et à verbo aspero. De laqueo. **Gloria Patri.** Ipse liberavit. **V.** Scapulis suis obumbrabit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperabis.

Ad Sextam, Antiphona.

Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.

Capitulum.

2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Neminis dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.

R. br. Scapulis suis. Obumbrabit tibi. Scapulis. **V.** Et sub pennis ejus sperabis. Obumbrabit tibi. **Gloria Patri.** Scapulis. **V.** Scuto circumdabit te veritas ejus. **R.** Non timébis à timóre nocturno.

Ad Nonam, Antiphona. Dñm Deum tuum adorabis, & illi soli servies.

Capitulum.

2. Cor. 6. 2

Ut castigati, & non mortificati quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, & omnia possidentes.

R. br. Scuto circumdabit te. Veritas ejus. Scuto. **V.** Non timébis à timóre nocturno. Veritas. **Gloria Patri.** Scuto. **V.** Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmus. Dixit Dñus, cum reliquis de Dominica. 100. **Capitulum.** Fratres, Hortamur vos. **Hymnus.** Audi, benigne Conditor, ut supra in **Vesperis Sabbati.** 339. **V.** Angelis suis Deus mandavit de te. **R.** Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: in his ergo diebus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejuniis, in vigiliis, & in caritate non ficta.

Oratio. Deus, qui Ecclesiam, ut supra. 343.

Hymni, Versiculi, & Responsoria breviter supradicta dicuntur in Dominicis & Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas dici dicuntur **Vesperarum Defunctorum,** clvj.

FERIA SEGUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium de Psalterio. 39. **Hymnus.** Ex more. 340. **Antiphona & Psalmi Nocturnorum,** de Psalterio. 39. Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis.

Pater noster. Absolutio. **Exaudi Dñine.** **Benedictio.** Evangelica lectio.

Léc-

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio j.

Cap. 25. c

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum venerit Filius hominis in majestate sua, & omnes Angeli cum eo, tunc sedebit super sedem majestatis sue: & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. de Fide & operibus cap. 16. tom. 4. circa medium.

S mandatis non servatis, ad vitam veniri potest per solam fidem, quæ sine operibus mortua est: illud deinde quomodo verum erit, quod eis, quos ad sinistram positurus est, dicit: Ite in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis ejus: nec increpat, quia in eum non crediderunt; sed quia bona opera non fecerunt? Nam profecto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine operibus mortua est, promittat æternam vitam; propterea omnes gentes segregatum se dixit, quæ permixtæ eidem pascuis utebantur: ut appareat, eos illi dicituros: Domine, quando te vidimus illa & illa patientem, & non ministravimus tibi? qui in eum crediderant, sed bona operari non curaverant, tamquam de ipsa fide mortua ad vitam perveniretur æternam.

R. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia, in jejuniis multis. Per arma justitiæ virtutis Dei. **V.** In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejuniis multis. Per arma. **Benedictio.** Divinum auxilium. **Lectio ij.**

An forte ibunt in ignem æternum, qui opera misericordiarum non fecerunt: & non ibunt, qui aliena rapuerunt, vel corrumpendo in se templum Dei, in seipsos immiserordes fuerunt: quasi opera misericordiarum

prosin aliquid sine dilectione, dicente Apostolo: Si distribua omnia mea pauperibus, charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest? Aut diligit quisquam proximum sicut seipsum, qui non diligit seipsum? Qui enim diligit iniquitatem, odit animam suam.

R. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia. **V.** Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Ut non. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Neque illud dici he poterit, in quo nonnulli seipsos seducunt, ignem in ignem dictum, non ipsam combustionem æternam. Per ignem quippe, qui æternus erit, transitorios arbitrantur eos, quibus propter fidem mortuam per ignem promittunt salutem: ut videlicet ipse ignis æternus sit, combustio verò eorum, hoc est, operatio ignis, non sit in eos æterna: cum & hoc prævidens Dñus, sententiam suam conclusit ita dicens: Sic ibunt illi in combustionem æternam, justi autem in vitam æternam. Erit ergo æterna combustio, sicut ignis, & eos in illam ituros Veritas dicit, quorum non fidem, sed bona opera defuisse declaravit.

R. In jejuniis & fletu orabant sacerdotes, dicentes: Parce Dñine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in perditionem. **V.** Inter vestibulum & altare plorabant sacerdotes, dicentes. Parce. **Gloria Patri.** Parce.

Ad Laudes, Antiphona & Psalmus. Misere mei Deus, cum reliquis de Psalterio. 47.

Capitulum.

Isaie 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia po-

po-

pópulo meo scélera eórum, & dómni Jacob peccata eórum.

Hymnus. O sol salútis, ut supra. 343. *V.* Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictum, Antiphona.

Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis parátum est ab origine mundi.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 49.

Oratio.

Converte nos Deus salutáris noster: & ut nobis jejúnium Quadragesimale proficiat, mentes nostras cælestibus instrue disciplinis. Per Dóminum nostrum.

Post Laudes dicitur Officium Defunctorum. clix.

Ad Primam, Antifa. Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertátur, & vivat.

Capitulum Pacem & veritatem, cum reliquis, ut in Psalterio. 28.

Ad Absolutionem Capituli. Querite Dóminum, ut in Psalterio. 30.

Ad Tertiam, Antiphona. Advenrunt nobis dies peniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capitulum. Joelis 2. c

Convertimini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu. Et scindite corda vestra, & non vestiméta vestra, ait Dóminus omnipotens.

R. br. Ipse liberávit me. De láqueo venántium. Ipse. *V.* Et á verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit. *V.* Scápolis suis umbra-bit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 33.

Ad sextam, Antiphona.

Commendémus nosmetipsos in multa patientia, in jejúniis multis, per arma justitiæ.

Capitulum.

Isaia 55. b

Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. *R. br.* Scápolis suis. *V.* Obumbrábit tibi. Scápolis. *V.* Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápolis. *V.* Scuto circumdabit te veritas ejus. *R.* Non timébis á timóre nocturno.

Deinde Preces, ut in Psalterio. 35.

Ad Nonam, Antiphona.

Per arma justitiæ virtútis Dei commendémus nosmetipsos in multa patientia.

Capitulum.

Isaia 58. c

Frange esuriénti panem tuum, & egénos, vagósque induc in domum tuam: cum videris nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. *R. br.* Scuto circumdabit te. *V.* Veritas ejus. Scuto. *V.* Non timébis á timóre nocturno. Veritas. Glória Patri. Scuto. *V.* Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Deinde Preces, ut in Psalterio. 38.

Ad Vesperas, Antiphona. Inclínávit. Psalmus. Diléxi, cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum.

Joélis 2. d

Inter vestibulum & altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, & dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hereditátem tuam in opprobrium, ut dominéntur eis nationes.

Hymnus. Audi, benigne Cónditor. 329. *V.* Angelis suis Deus mandávit de te. *R.* Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Antiphonæ & Capirula supradicta dicuntur in Feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quod uni ex mínimis meis fecistis, mi-

mihí fecistis, dicit Dóminus.

Deinde dicuntur Preces, ut supra 105.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, nostrórum vincula peccatórum: & quidquid pro eis merémur, propitiatus averte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio 1. Cap. 21. b

In illo tempore: Cum intráset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa civitas, dicens: Quis dicit hic? Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homilia 7. in Quadrage. tom. 7.

Quod maledicéndo ficum infructuosam per figuram fecit Dóminus, hoc idem mox apertis osténdit eiciéndo improbos è templo. Neque enim aliquid peccávit arbor, quòd esuriénte Dómino poma non habuit, quorum necdum tempus advénerat: sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia secularia gerébant, & fructum pietátis, quem debuerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superederant. Arefecit Dóminus arborem maledicto, ut hómines hæc vidéntes sive audientés, multò magis intelligerent sese divino condemnandos esse judicio, si absque óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitio & teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

R. Emendémus in melius, quæ ignoránter peccávimus: ne subito præoccupáti die mortis, querámus spátium peniténtiæ, & invenire non possimus. *V.* Atténde Dómine, & miserére, quia peccávimus tibi. *V.* Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter honórem nóminis

tui Dómine libera nos. Atténde. *Benedictio.* Divinum auxilium.

Lectio 11.

Verum quia non intellexerunt, in ipsos consequénder districciónem merita ultiónis exércuit; & eiecit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divinas tantum res agi, hostias & orationes Deo offerri, verbum Dei legi, audiri, & decantári præceptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérrit in templo, quæ ad ministérium necessariá essent ejusdem templi, juxta hoc quod alias factum légitimus, cum idem templum ingrédiens, invenit in eo vendéntes & eméntes oves, & boves, & columbas: quia nimirum hæc omnia, non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longé vénerant, ab indigenis comparáre credéndum est.

R. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus. *V.* Quia benignus & misericors est, & præstabilis super malitia Dóminus Deus noster. *V.* Non vult Dóminus mortem peccatoris, sed ut convertátur & vivat. Quia benignus. *Benedictio.* Ad societátem.

Lectio 111.

Sergo Dóminus nec ea volébat vendéndari in templo, quæ in templo volébat offerri, videlicet propter stóidium avaritiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium facinus: quantá putas animadversióne puniret, si invenisset ibi aliquos risui vel vaniloquio vacántes, aut álí cuilibet vitio macipátos? Si enim ea quæ álíbi libere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur, quantò magis ea, quæ nusquam fieri licet, plus cælestis iræ meréntur, si in adibus Deo sacrátis aguntur? Verum quia Spí-

ritus sanctus in columba super Dóminum apparuit, rectè per columbas sancti Spiritus charismata signantur. Qui autem sunt in templo Dei hodie, qui columbas vendunt, nisi qui in Ecclesiâ pretium de impositione manûs accipiunt, per quam videlicet impositionem Spiritus sanctus coelitus dat?

¶ Paradisi portas aperuit nobis jejunii tempus: suscipiamus illud orantes, & deprecantes: * Ut in die resurrectionis cum Dómino gloriemur. ¶ In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientiâ. Ut in die. Glória Patri. Ut in die.

Ad Benedictus, Antiphona.

Intrávit Jesus in templum Dei. & eiciebat omnes vendentes, & ementes: & mensas numulariorum, & cathedras vendentium columbas evertebat.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Respice Dómine familiam tuam, & præsta: ut apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat, que se carnis maceratiõnem castigat. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim, quia domus mea, domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: & erat quotidie docens in templo.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Ascendant ad te Dómine preces nostræ: & ab Ecclesiâ tua cunctam repelle nequitiam. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales. clxxij.

Pater noster. Absolutio. A vinculis. **Benedictio.** Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio j. *Cap. 12. c*

In illo tempore: Respondérunt Iesu quidam de Scribis & Phariseis, dicentes: Magister, volumus à te signum videre. Et reliqua. **Homilia Sancti Ambrósii Episcopi.** *Lib. 7. in Luc. cap. 11.*

Judæorum plebe damnata, Ecclesiæ mysterium evidenter exprimitur, quæ in Ninivitis per penitentiam, & in Regina Austri per studium percipiendæ sapiéntiæ, de totius orbis finibus congregatur, ut pacifici Salomónis verba cognoscat. Regina planè, cujus regnum est indivisum, de diversis & distantibus populis in unum corpus assurgens.

¶ Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra: & convertimini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benignus & misericors est. ¶ Derelinquat impius viam suam, & revertatur ad Dóminum, & miserébitur ejus. Quia. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Itaque Sacramentum illud magnum est de Christo, & Ecclesiâ. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figura antè præcessit, nunc autem plenum in veritate mysterium est. Illic enim Salomon typus, hic autem Christus in suo corpore est. Ex duobus igitur constat Ecclesiâ: ut aut peccare nesciat, aut peccare desinat. Penitentia enim delictum abolet, sapiéntia cavet.

¶ Frange esuriénti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: * Tunc erumpet quasi manè lumen tuum, & anteibit faciem tuam justitia tua. ¶ Cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erumpet. **Benedictio.** Ad societatem.

Lect.

Lectio iij.

Cæterum Jonæ signum, ut typus Dóminicæ passiónis, ita etiam grævium, quæ Judæi commiserint, testificatiõ peccatorum est. Simul advertere licet & majestatis oraculum, & pietatis iudicium. Namque Ninivitarum exemplo & denuntiatur supplicium, & remedium demonstratur. Undè etiam Judæi debent non desperare indulgentiam, si velint agere penitentiam.

¶ Abscondite eleëmósynam in sinu pauperum, & ipsa orabit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleëmósyna extinguit peccatum. ¶ Date eleëmósynam, & ecce omnia munda sunt vobis. Quia sicut. Glória Patri. Quia sicut.

Ad Benedictus, Antiphona.

Generatiõ hæc prava & perversa signum querit: & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophætæ.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaudi: & contra cuncta nobis adversantia, dexteram tuæ majestatis extendè. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus, ita erit Filius hominis in corde terræ.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, lumine tuæ claritatis illustra: ut videre possimus quæ agenda sunt, & quæ recta sunt, agere valeamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA.

Pater noster. Absolutio. Exaudi Dómine. **Benedictio.** Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio j. *Cap. 15. c*

In illo tempore: Egressus Jesus, recessit in partes Tyri & Sidónis. Et reliqua. **Homilia Sancti Hierónymi Presbyteri.**

Lib. 2. Comment. in cap. 15. Matth.

Scribis & Phariseis calumniatoribus derelictis, transgreditur in partes Tyri & Sidónis, ut Tyrios Sidoniõsque curaret. Mulier autem Chananaea egréditur de finibus pristinis, ut clamans filia impetret sanitatem. Observa quòd in quindécimo loco filia Chananaea sanatur. Miserere mei Dómine, fili David. Indè novit vocare filium David, quia egressa jam fuerat de finibus suis, & errorem Tyriorum ac Sidoniõrum loci ac fidei commutatione dimiserat.

¶ Tribulärer, si nescirem misericordias tuas Dómine: tu dixisti: Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur & vivat: * Qui Chananaeam & Publicanum vocasti ad penitentiam. ¶ Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolatiõnes tuæ lætificaverunt animam meam. Qui Chananaeam. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Filia mea malè à demónio vexatur. Ego filiam Chananaeam puto animas esse credentium, quæ malè à demónio vexantur, ignorantes Creatorem, & adorantes lapidem. Qui non respondit eis verbum: non de superbia Pharisæica, nec de Scribarum supercilio: sed ne ipse sententiæ suæ videretur esse contrarius, per quem jussisset: In viam Gentium ne abieritis, & in civitates Samaritanorum ne intraveritis. Notebat enim occasiõnem calumniatoribus dare: perfectamque salutem Gentium passiónis & resurrectionis tempori reservabat.

R.

R. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia: * Non vituperetur ministerium nostrum. **V.** Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia. Ut non.

Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

ET accedentes discipuli ejus rogabant eum, dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Discipuli illo adhuc tempore mysteria Domini nescientes, vel misericordiam commoti, rogabant pro Chananea muliere, quam alter Evangelista Syrophœnissam appellat: vel importunitate ejus carere cupientes, quia non ut clementem, sed ut durum medicum crebris inclamaret. Ipse autem respondens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ perierunt domus Israël. Non quo & ad Gentem non missus sit, sed quod primum missus sit ad Israël; ut illis non recipiendis Evangelium, justa fieret ad Gentem transmigratio.

R. In jejuniis & fletu orabant sacerdotes, dicentes: * Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in perditionem. **V.** Inter vestibulum & altare plorabant sacerdotes, dicentes. Parce Domine. Glória Patri. Parce Domine.

Ad Benedictus, Antiphona. Egressus Jesus, recessit in partes Tyri & Sydonis: & ecce mulier Chananea a finibus illis egressa, clamabat dicens: Miserere mei fili David.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Devotionem populi tui, quesumus Domine, benignus intendere; ut qui per abstinentiam macerantur in corpore, per fructum boni operis reficiantur in mente. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona. O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petisti.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

DA, quesumus Domine, populis Christianis, & quæ profitentur agnoscere: & cælestem munus diligere, quod frequentant. Per Dominum nostrum.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.

Pater noster. **Absolutio.** Ipsius plebas. **Benedictio.** Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 5.

In illo tempore: Erat dies festus Judæorum, & ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in Joannem post initium.

Videamus quid voluerit significare in illo uno, quem etiam ipse servans unitatis mysterium, de tot languentibus unum sanare dignatus est. Invenit in annis ejus numerum quemdam languoris. Triginta & octo annos habebat in infirmitate. Hic numerus quomodo magis ad languorem pertineat, quam ad sanitatem, paulo diligentius exponendum est. Intentos vos volo: aderit Dominus, ut congrue loquar, & sufficienter audiat. Quadragenarius numerus sacratus nobis in quadam perfectione commendatur, notum esse arbitror charitati vestræ: testantur sæpissimè divinæ Scripturæ: jejunium hoc numero consecratum esse, bene nostis. Nam & Moyses quadraginta diebus jejunavit, & Elias totidem, & ipse Dominus noster & Salyator Jesus Christus hunc jejunii numerum implevit. Per Moysen significatur Lex, per Eliam significantur Prophætæ, per

D6-

Dominum significatur Evangelium. Ideo in illo monte tres aparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vultus, & vestis suæ: apparuit enim medius inter Moysen & Eliam, tamquam Evangelium testimonium haberet a Lege & Prophætis.

R. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccavimus; ne subito præoccupati die mortis, queramus spatium poenitentiae, & invenire non possimus: * Attende Domine, & miserere, quia peccavimus tibi.

V. Adjuva nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio iij.

Sive ergo in Lege, sive in Prophætis, sive in Evangelio, quadragenarius numerus nobis in jejunio commendatur. Jejunium autem magnum & generale est, abstinere ab iniquitatibus & illicitis voluptatibus sæculi, quod est perfectum jejunium: ut abnegantes impietatem, & sæculares cupiditates, temperanter & justè & piè vivamus in hoc sæculo. Huic jejunio quam mercedem addit Apostolus? Sequitur, & dicit: Expectantes illam beatam spem, & manifestationem gloriæ beati Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragesimam abstinentiæ celebramus, cum bene vivimus, cum ab iniquitatibus, & ab illicitis voluptatibus abstinemus: sed quia hæc abstinentia sine mercede non erit, expectamus beatam illam spem, & revelationem gloriæ magni Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fuerit de spe facta res, accepturi sumus mercedem denarium. Ipsa enim merces redditur operariis in vinea laborantibus, secundum Evangelium, quod vos credo reminisci: neque enim omnia comme-

moranda sunt tamquam rûdibus & imperitis, Denarius ergo, qui accipit nomen à numero decem, redditur, & conjunctus quadragenario fit quadragenarius, unde cum labore celebramus Quadragesimam ante Pascha; cum lætitia verò, tamquam acceptâ mercede, Quinquagesimam post Pascha.

R. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dominum, & miseretur ejus: * Quia benignus & misericors est, & præstabilis super malitia Dominus Deus noster.

V. Non vult Dominus mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat. Quia benignus. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Mementote quod proposierim numerum triginta octo annorum in illo languido. Volo exponere, quare numerus ille trigessimus & octavus, languoris sit potius quam sanitatis. Ergo, ut dicebam, charitas implet legem: ad plenitudinem legis in omnibus operibus pertinet quadragenarius numerus. In charitate autem duo præcepta nobis commendantur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua: Et diliges proximum tuum, sicut teipsum. In his duobus præceptis tota Lex pendet, & Prophætæ. Merito & illa videri omnes facultates suas, duo minuta misit in dona Dei: merito & pro illo languido à latronibus sauciato stabularius duos nummos accepit, unde sanaretur: merito apud Samaritanos biduum fecit Jesus, ut eos charitate firmaret. Binario ergo isto numero cum aliquod boni significatur, maxime bipartita charitas commendatur. Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionem

nem

nem legis, & lex non implètur nisi in gemino præcepto charitatis: quid miraris, quia languèbat, qui ad quadragesima duo minus habebat?

R. Paradisi portas aperuit nobis jejunii tempus: suscipiamus illud orantes, & deprecantes. **Ut** in die resurrectionis cum Domino gloriamur. **Y.** In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia. **Ut** in die. Gloria Patri. **Ut** in die.

Ad Benedictus, Antiphona.

Angelus Domini descendebat de celo, & movebatur aqua, & sanabatur unus.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Esto Domine propitius plebi tuæ: & quam tibi facis esse devotam, benigno réfove miseratur auxilio. **Per** Dóminum.

Hodiè dicuntur Psalmi Penitentiales. clxxvj.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui me sanum fecit, ille mihi præcepit: Tolle grabatatum tuum, & ambula in pace.

Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Exaudi nos misericors Deus: & mentibus nostris gratia tua lumen ostende. **Per** Dóminum nostrum Jesum Christum.

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Pater noster. **Absolutio.** A vinculis.

Benedictio. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio j.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum: & transfiguratus est ante eos. Et

Homilia Sancti Leonis Papæ.

Homilia de Transfiguratione Domini.

Evangélica lectio, dilectissimi, quæ per aures corporis interiorè mentium nostrarum pulsavit auditum, ad magni sacramenti nos intelligentiam vocat: quam, aspirante gratia Dei, facilius assequemur, si considerationem nostram ad ea, quæ paulò superius sunt narrata, referamus. Salvator enim humani generis Jesus Christus, condens eam fidem, quæ & impios ad justitiam, & mortuos revocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrinæ monitis & operum miraculis imbuèbat, ut idem Christus & Unigenitus Dei, & hominis filius crederetur. Nam unum horum sine altero non præderat ad salutem: & aequalis erat periculi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantummodo sine homine, aut sine Deo solum hominem credidisse, cum utrumque esset pariter confitendum: quia sicut Deo vera humanitas, ita homini inerat vera divinitas.

R. Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra: & convertimini ad Dóminum Deum vestrum: Quia benignus & misericors est. **Y.** Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & revertatur ad Dóminum, & misererit ejus. **Quia.** **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Ad confirmandam ergo hujus fidei saluberrimam cognitionem, interrogaverat discipulos suos Dóminus, inter diversas aliorum opiniones, quid ipsi de eo crederent, quidve sentirent. Ubi Petrus Apostolus, per revelationem summi Patris corporea superans, & humana transcendens, vidit mentis oculis Filium Dei vivi, & confessus est gloriam Deitatis: quia non ad solum respexit substantiam carnis & san-

gui-

guinis. Tantumque in hac fidei sublimitate complacuit, ut beatitudinis felicitate donatus, sacram inviolabilis petra acciperet firmitatem: super quam fundata Ecclesia, & portus inferi & mortis legibus prævaleret; nec in solvèndis aut ligandis quorumcumque causis, aliud ratum esset in cælis, quam quod Petri sedisset arbitrio.

R. Frange esuriènti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam: **Tunc** erumpet quasi manè lumen tuum, & anteibit faciem tuam justitia tua. **Y.** Cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despexeris. **Tunc** erumpet. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Hæc autem, dilectissimi, laudate intelligentiæ celsitudo instruenda erat de inferioris substantiæ sacramento: ne Apostolica fides ad gloriàm confitènda in Christo Deitatis evecta, infirmitatis nostræ receptionem indignam impassibili Deo atque incongruam judicaret; & ita jam in Christo humanam crederet glorificatam esse naturam, ut nec supplicio posset affici, nec morte dissolvi. Et ideo dicente Dómino, quod oporteret eum ire Jerosolymam, & multa pati à senioribus & scribis, ac principibus sacerdotum, & occidi, & tertià die resurgere: cum beatus Petrus, qui superno illustratus lumine, de ardentissima Filii Dei confessione fervèbat, contumelias illusionum, & crudelissimæ mortis opprobrium religioso, ut putabat, & libero fastidio respuit; benignà à Jesu increpatione correptus, & ad cupiditatem participandæ cum eo passionis animatus est.

R. Abscondite eleëmòsynam in sinu pauperum, & ipsa orabit pro vobis ad Dóminum: Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleëmòsyna ex-

Part. Hyemalis.

tinguit peccatum. **Y.** Date eleëmòsynam, & ecce omnia munda sunt vobis. **Quia.** Gloria Patri. **Quia.**

Ad Benedictus, Antiphona.

Assumpsit Jesus discipulos suos, & ascendit in montem, & transfiguratus est ante eos.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Populum tuum, quæsumus Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer averte. **Per** Dóminum.

Ad Vesperas, Capit.

1. Thess. 4.

Fratres, Rogamus vos & obsecramus in Dómino Jesu, ut quemadmodum accepistis à nobis quomodo vos oporteat ambulare, & placere Deo, sic & ambulætis ut abundetis magis.

Hymnus.

Audi, benigne Conditor, Nostras preces cum flèbitus

In hoc sacro jejúnio Fusas quadragenario.

Scrutátor alme córdium, Infirma tu scis virium:

Ad te reversis exhibe Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus, Sed parce confitentibus:

Ad nómnis laudem tui Confer medèlam languidus.

Concede nostrum cónteri Corpus per abstinentiam;

Culpæ ut relinquat pábulum Jejuna corda criminum.

Presta beata Trinitas, Concede simplex Unitas;

Ut fructuosa sint tuis Jejuniórum mìnèra. Amen.

Y. Angelis suis Deus mandavit de te.

R. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Visionem, quam vidistis, nemini dixeritis, donec à mortuis resurgat Filius hominis.

Z

Ora-

Oratio.

DEus, qui cōspicis omni nos virtūte destitui: intērius extēriusque custodi; ut ab omnibus adversitatibus muniāmur in corpore, & à pravis cogitationibus mundēmur in mente. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

DOMINICA II
in Quadragesimæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Non sit vobis vanum manē surgere ante lucem: Quia promissit Dōminus coronam vigilāntibus. *Psalmus.* Venite, exultēmus. 1.

Hymnus.

EX more docti mystico
Servēmus hoc jejūnium,
Deno diērum circulo
Ducto quater notissimo.
Lex & prophēta primitus
Hoc prætulērunt, postmodum
Christus sacravit, omnium
Rex atque factor tēporum.
Utāmur ergo pārciūs
Verbis, cibis, & pōtibus,
Somno, jocis, & arcibus,
Perstēmus in custōdia.
Vitēmus autem nōxia,
Quæ subruunt mentes vagas;
Nullūmq; demus cāllidi
Hostis locum tyrānnidi.
Flectāmus iram vindicem,
Florēmus ante Jūdicem,
Clamēmus ore supplicii,
Dicāmus omnes cērnui:
Nostris malis offēndimus
Tuam Deus clemēntiam;
Effunde nobis dēsūper
Remissor indulgēntiam.
Memento quōd sumus tui,
Licet cadūci plāsmatis,
Ne des honōrem nōminis
Tūi, precāmur, ālteri.
Laxa malum quōd scēmus,
Auge bonum quōd pōscimus;
Placēre quō tandem tibi
Possimus hic, & pēpetim.

Præsta beāta Trīnitas,
Concede simplex Unitas;
Ut fructuosa sint tuis
Jejūniūm mūnera. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.
Servite Dōmino. *Psalm.* Beatus vir,
eum reliquit de *Psalterio.* 2.

De libro Gēnesis.

Lectio j.

Cap. 27.

Senuit autem Isaac, & caligaverunt oculi ejus, & vidēre non poterat: vocavitque Esau filium suum majōrem, & dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quōd sēnerim, & ignōrem diem mortis meæ. Sume arma tua, phāretram, & arcum, & egrēdere foras: cūmq; venātū aliquid apprehēderis, fac mihi indē pulmētum sicut velle me nosti, & affer ut comedam: & benedicat tibi ānima mea āntequam mōriar. Quod cūm audisset Rebēcca, & ille abiisset in agrum, ut jussionem patris impleret, dixit filio suo Jacob: Audiui patrem tuum loquētem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi coram Dōmino āntequam mōriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce consiliis meis: & pērgens ad gregem, affer mihi duos hōcos optimos, ut faciā ex eis escas patri tuo, quibus libēter vēscitur: quas cūm intuleris, & comēderit, benedicat tibi priusquam moriātur.

R. Tolle arma tua, phāretram, & arcum, & affer de venatione tua ut comedam: Quod benedicat tibi ānima mea. *V.* Cūmq; venātū aliquid attuleris, fac mihi indē pulmētum ut comedam. Et.

Lectio ij.

Cui ille respondit: Nosti quōd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: si attraxerit me pater meus, & sēserit, timeo ne

pu-

putet me sibi voluisse illūdere, & indicam super me maledictionem pro benedictione. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantū audi vocem meam, & pērgens, affer quæ dixi. Abiit, & attulit, deditque matri. Paravit illa cibos, sicut velle nōverat patrem illus. Et vēstibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum: pelliculāsque hōedorū circumdedit mānibus, & colli nuda protēxit. Deditque pulmētum, & panes, quos cōxerat, trādedit. Quibus illatis, dixit: Pater mi? At ille respondit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogēnitus tuus Esau: feci sicut præcepisti mihi: surge, sede, & comedē de venatione mea, ut benedicat mihi ānima tua. Rursūmq; Isaac ad filium suum? Quo modo, inquit, tam citō invenire potuisti, fili mi? Qui respondit: Volūtas Dei fuit, ut citō occurreret mihi quod volēbam.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dōminus: erescere te faciās Deus meus sicut arēnam maris: Et donet tibi de rore cœli benedictionem. *V.* Deus autem omnipotens benedicat tibi, atque multiplicet. Et donet.

Lectio iij.

Dixitque Isaac: Accede huc, ut tangam te fili mi, & probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accessit ille ad patrem, & palpato eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sum Esau. Et non cognōvit eum, quia pilosā manus similitudinē majoris expresserat. Benedicens ergo illi ait: Tu es filius meus Esau? Respondit, Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, fili mi, ut benedicat tibi ānima mea. Quos cūm oblātis comedisset, obtulit ei etiam vinum. Quo hausto,

dixit ad eum: Accede ad me, & da mihi osculum, fili mi. Accessit, & osculatus est eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dōminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguēdine terræ abundantiam frumenti & vini. Et sērviant tibi pōpuli, & adōrent te tribus: esto dōminus fratrum tuorum, & incurvēntur ante te filii matris tuæ: qui maledixerit tibi, sit ille maledictus: & qui benedixerit tibi, benedictionibus replēatur.

R. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguēdine terræ abundantiam: sērviant tibi tribus: & pōpuli: Esto dōminus fratrum tuorum. *V.* Et incurvēntur ante te filii matris tuæ. Esto dōminus. Glōria Patri. Esto.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Bonorum meorum.

Psalm. Conserva, cum reliquis. 8.
Ex libro Sancti Augustini Episcopi
contra mendacium.

Cap. 10. rom. 4. post inirium.
Lectio iv.

Jacob quod matre fecit auctore, ut patrem fallere videretur, si diligenter & fideliter attendatur, non est mendacium, sed mysterium. Quæ si mendacia dixerimus, omnes etiam parabolæ ac figuræ significantiarum quarumcumque rerum, quæ non ad proprietatem accipiendæ sunt, sed in eis aliud ex alio est intelligendum, dicentur esse mendaciat quod absit omnino. Nam qui hoc putat, trōpicis etiam tam multis locutionibus omnibus potest hanc importare calumniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellatur metāphora, hoc est, de re propria ad rem non propriam verbi alicujus usurpata translatio, possit ista ratione mendacium nuncupari.

R. Dum exiret Jacob de terra sua, vidit glōriam Dei, & ait: Quam ter-

Za

ri-